

2016. március 27.

Nyíregyháza

Feltámadás ünnepi istentisztelet (1. nap)

„¹Akkor így imádkozott Anna: Örvendez szívem az ÚRban, visszaadta erőmet az ÚR. Felnyílt a szám ellenségeim ellen, mert örülhetek szabadításodnak. ²Nincs olyan szent, mint az ÚR, rajtad kívül senki sincsen, nincs olyan kőszikla, mint a mi Istenünk. ³Ne beszéljetelek oly sokat, büszkén, gőgösen, ne hagyja el szátokat kérkedő szó! Hiszen mindentudó Isten az ÚR, és a tetteket Ő méri le. ⁴A hősök íja összetörik, de az elesettek erőt öveznek fel. ⁵A jóllakottak elszegődnek kenyérért, de akik éheztek, folyton ünnepelnek. Hetet szül, aki meddő volt, és gyászol, akinek sok fia volt. ⁶**Az ÚR megöl, és megelevenít, sírba visz, és felhoz onnét.** ⁷Az ÚR tesz szegény-nyé és gazdaggá, megaláz és felmagasztal. ⁸Főlemeli a porból a szűkölködőt, és kiemeli a szemétből a szegényt, leülteti az előkelőkkel együtt, és főhelyet juttat neki. Mert az ÚR-é a föld oszlopai, rájuk helyezte a földkerekséget. ⁹Híveinek lábát megőrzi, de a bűnösök a sötétben vesznek el. Senkit sem tesz hőssé a maga ereje. ¹⁰Összetörnek, akik az ÚRral szállnak perbe, mennydörög ellenük az égben. **Megítéli az ÚR az egész földet, de királyát megerősíti, felkentjének hatalmat ad.**” I Sám 2,1-10

Drága Gyülekezet!

Anna története áll előttünk ezen a mai istentiszteleten. Egy olyan ószövetségi személy, egy olyan feleség, akinek nagy lelki fájdalma volt, hogy nem szülhetett gyermeket. Aztán ebből fakadt a sok nehézség, a bántás, az a renget átsírt éjszaka, s ennek a terhével ment Isten elé. Kiöntötte Neki a szívét, megosztotta Vele fájdalmát. Annában is ott volt, mint minden jó érzésű emberben, asszonyban is ott van az a tudat, hogy szeretne utódot, szeretne gyermeket. A zsidóknál különösen fontos volt az utód, mert úgy gondolták, az utód jelenti a jövőt. Akinek nincs utódja, annak nincs jövője, akinek pedig nincs jövője, annak értelmetlen az élete. Ezzel az értelmetlen étellel szembesült Anna is. Gyermektelen, jövő nélküli, értelmetlen élete miatt teljesen reményvesztett volt a helyzete. Ebben a reményvesztett állapotban megy az Úr elé, aki a reménytelenséget reménnyé, a szomorúságot örömmé, a békétlenséget békévé, a szeretetlenséget szeretetté, a halált életté képes változtatni. Isten óriási változásokat, fordulatokat képes hozni emberek életében. Ezt a változást hozta el Anna életében is, s tudom, hogy a világtörténelemben számtalan ember számára adott Isten az életüknek értelmet. Úgy gondolom, hogy

ebben a templomban, itt az ünneplő sokaságban is nagyon sokak élete romokban van. Úgy gondolom, hogy sokak élete egy merő káosz, kaotikus kapcsolatok, zátonyra futott házasságok, kilátástalan, reményvesztett életek vannak. Sokaknak jövő nélküli életük van, s ezért értelmetlennek látnak sok mindent! Hadd mondjam el drága testvérem, aki – talán – így érzed, Isten ezért támasztotta fel az Ő Fiát, Jézus Krisztust a halálból, hogy ne legyen jövő nélküli értelmetlen életed se neked, se nekem. Amikor azt mondja az Úr Jeremiás prófétán keresztül: **„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: békességet és nem romlást tervezek, én reményteljes jövőt adok nektek.”** Jer 29,11. Ő reményteljes életet készített Jézus Krisztusban mindannyiunk számára. Anna egész története üdvtörténeti szempontból jelentős. Hány meddő asszony volt akkor is, hány félresiklott, reménytelen, kilátástalan élet volt akkor is. Anna története, hálaadó imádsága azért különleges, mert ebben az imádságban a Messiásra utal, hiszen a héber szövegben ezt a szót használja Anna a 10. versben: „מְשִׁיחַ” „*mösihó*”, azaz Messiás szót használja, amit mi úgy fordítunk, hogy „Felkent”, ami egyértelműen Jézus Krisztusra utal. Jézus Krisztus lesz az a személy, aki

értelmet ad az ember életének. Ő valóban reményteljes jövője lehet minden ember számára. Mert tudjátok, akinek nincsen reményteljes jövője, annak olyan is lesz a jelene. Az ember életében a jövő határoz meg mindent. Ezért számunkra két meghatározó esemény van, ami a keresztyénségnek igazán fontos, ami hatalmas változást hozott az emberiség történetében: a nagypénteki esemény és a feltámadás eseménye. Tudniillik, mind a kettő kihat az ember életére. A nagypénteki esemény az ember múltját és jelenét határozza meg, a feltámadás eseménye pedig a jövőjét. Jézus Krisztus azért jött, hogy rendbe tegye a múltunkat, a jelenünket és a jövőnket. Persze, lehet, hogy azt mondod, nálad rendben van minden. Azonban egyre inkább azt tapasztalom lelkipásztori szolgálatomban, hogy ha megkapargatjuk a felszínt, akkor olyan mélységek, olyan fájdalmak, terhek jönnek elő, amelyeket már hónapok, vagy talán évek óta gördítenek maguk előtt. Jézus ezen szeretne segíteni! Ő ezért jött! Ezért vállalta a nagypénteki kereszthalált és az Atya ezért támasztotta fel, hogy a te meg az én életemet rendbe tegye. Az Ő feltámadás – s ezért vagyunk ma itt, ezért jöttetek el, ezt ünnepeljük, erre emlékezünk, s bízom benne, hogy nem színből, hanem szívből – az Ő feltáma-

dása ad reményteljes jövőt, értelmet az életemnek, mert ez kihat életem minden területére. Én nem szeretnék benneteket meggyőzni Jézus Krisztus feltámadásáról. Nem akarok, és nem tudlak benneteket meggyőzni arról. Benneteket is, ahogy engem is az Ige győzhet meg, mint megannyi fiataalt, akik itt péntekről péntekre ifjúsági órán ott vannak, szolgálnak alkalomról alkalomra. Égnek Jézusért, odaszánják az szívüket, életüket, idejüket, mert Vele élnek. Itt vannak, hallgatják a Jézusról szóló Igét, formálja az életüket, mert őket is az Ige győzte meg Jézusról. Tudjátok, milyen áldás látni, ahogy emberek növekednek a hitben, a kegyelemben, változik meg a gondolkodásuk a párkapcsolatról, a tanulásról, a szolgálatról, a munkáról? Tudjátok, milyen áldás látni, ahogy megváltozik a gondolkodásuk, s olyan dolgokat látnak meg bűnnek, amiben korábban benne voltak? Tudjátok, milyen áldás látni, hogy Isten hogyan tisztítja meg őket, hogyan nyernek bocsánatot és hogyan tudnak megbocsátani? Hogyan tudják azokat szeretni, akiket korábban gyűlöltek és mindenféle rosszat mondtak róluk, hogyan törekednek békességre, akikkel korábban békétlenségben voltak? Hogyan tudnak imádkozni azokért, akiket korábban szidalmaztak? Miért? Mert Jézus meg-

győzte őket! Az értük meghalt és feltámadt Jézus meggyőzte őket. Mert meggyőzhetőek voltak. Drága Testvérem! Nem tudom, hogyan jöttél erre a mai alkalomra? Nem tudom, hogyan ülsz ma itt? Nem tudom, hogyan hallgatod ezt a mai prédikációt, de hadd tegyem fel a kérdést neked! Van benned, a te szívedben szándék, készség, hogy Jézus meggyőzzön arról, hogy érted halt meg, hogy a bűneid büntetését, mindazt, amit te meg én érdemeltem volna, azért Őneki kellett meghalni? Engeded, hogy meggyőzzön téged arról, hogy Ő érted és értem támadt fel, győzte le a halált, hogy miattad és miattam lett üres a sír, hogy mi se maradjunk a halálban, mert Ő a feltámadásával az üdvösséget kínálja fel neked meg nekem? Engeded, hogy meggyőzzön téged? Vagy azt mondd, „kit érdekel, legyünk túl ezen a mai alkalmon, aztán hadd menjek a dolgomra. Mindenki csinálja azt, amit jónak lát!” Tudod, drága Testvérem, szeretlek annyira, szeretem ezt a drága gyülekezetet annyira, érzem a felelősségét annak, hogy elmondjam neked, minden miattad és miattam történt. Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása miattad és miattam történt. Ő annyira szeretett, hogy odaadta az életét, lemondott a maga életéről, minden bűn, ami a te meg az én életemben van, volt és

lesz, azért Ő meghalt. S ha ez hidegen hagy, akkor nagyon kemény a szíved. Engedd, hogy ezt a kemény szívet Ő feltörje, s meggyőzzön téged is arról, ahogy engem is meggyőzött annak idején, hogy Ő szeret, hogy Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen. Ő azt akarja, hogy új értelmet nyerjen a te életed. Olyan távlatok nyíljanak meg előtted, amelyeket előtte nem ismertél. Hogy megváltozzon az életed, új alapokra helyezd, hogy ne legyen a te életed parlagon fekvő, mint akinek nincsen gazdája, hanem azt szeretné, ha kivirulnál, ha Krisztus jó illata áradna a te életedből. Ő nem egy kiegészítő akar lenni a te életedben, hanem Ő az alap szeretne lenni, amire építhetsz. Amire építheted az életedet, a házasságodat, a munkádat, a tanulásodat, a szolgálatodat, a mindennapjaidat. A meghalt és feltámadt Jézus az alapja szeretne lenni az életednek. Ő ezért szeretne meggyőzni téged, hangsúlyozom, nem én. Mert ha rám hallgatva fogod követni Jézust ma, akkor holnap elhagyod. De ha engeded, hogy az Ige győzzön meg téged Jézus valóságáról, létezéséről, mindarról, amit Ő tett érted, akkor az egy életre meghatározó lesz számodra. Az Ige teszi valósággá számunkra a ma is élő Jézust! Mert teljes bizo-

nyossággal elmondhatom, hogy Jézus ma is él! Úgy gondolom, Jézus haláláról nem kell senkit győzködni, hiszen a legtöbben úgy vagytok vele, hogy az hihető. No, de a feltámadás? Tudjátok, a kettőt együtt kell nézni, nem beszélhetek a nagypénteki Jézusról feltámadás nélkül, de nem beszélhetek a feltámadásról a keresztre feszített Jézus nélkül. Ezt a két eseményt együtt kell látnotok. Arról szeretnék nektek ma beszélni, hogy ez a két esemény hogyan hat ki egy ember életére. Mert higgyétek el, a 2000 évvel ezelőtt történt események ma is képesek emberek életét megváltoztatni. Képes megváltoztatni a nagypénteki esemény, Jézus Krisztus halála, és megváltoztatni a harmad napon történt feltámadás. Lehet, hogy most értetlenül állsz ezelőtt a mondat előtt. Lehet, hogy azt kérdezed, milyen változás, milyen változásra lenne szükségem? Miben kellene változnom? Erre csak akkor fogsz tudni válaszolni, amikor megértetted azt, hogy minden rólad meg rólam szól, minden érted és értem történt. Azért, mert kihúzod magad az események történése alól, azért még téged is érint. Az egész Jézus körüli esemény az téged is érint. Lehet, hogy most még nem érted, de azért imádkozom, hogy egyszer váljék számodra teljesen érthetővé, legyen teljesen világos,

hogyan az egész Szentírásnak az üzenete, a tartalma, minden a te meg az én elrontott életemről szól, s arról, hogy Jézus Krisztusban az Atya ezt hogyan akarja helyreállítani, hogyan akar neked valóban reményteljes jövőt adni, hogy szeretné rendezni a múltadat, a jelenedet és a jövődet. Az egész elrontott életem hogy nyerhet teljesen új értelmet. Tudjátok, amikor 15-16 éves voltam, s a fiatal életem nem szólt másról, mint hazugságokról, paráznságokról, tiszteletlenségről, fényűző határtalan bulizásról, s az élvezetek mámorában éltem az életemet, akkor rá kellett döbbernem, hogy az egész életem egy nagy nulla. Üres. Nincs semmi értéke. Parlagon feküdt az életem. S tudjátok milyen az, amikor valami parlagon fekszik? Nincs gazdája. Egy nihilista, értelmetlen életem volt, s értelmet, célt egyedül Jézustól kaptam. Higgyétek el, éltem már annyit, hogy őszintén elmondhassam, Jézus adott értelmet és célt az életemnek. Amikor befogadtam Jézust az életembe, engedtem, hogy meggyőzzön, akkor az a parlagon feküdt élet kivirult. Feltörte azt a kemény földet, azt a gazdátlan, parlagon hagyott szívemet és Vele kivirult az életem. 37 év alatt láthattam annyit, hogy azt mondhassam teljes bizonyossággal, Jézussal van értelme az életnek, Őnélküle minden értelmetlen.

Vannak, akiket Jézus fiatalon meggyőz erről, vannak, akik idősen válnak meggyőzhetővé, s vannak olyanok, akik meggyőzhetetlenek, s úgy mennek ki ebből a világból, hogy az egész életük, minden, ami itt maradt, minden, amiért éltek, dolgoztak, fáradoztak, ami számukra fontos volt, annak nem volt értelme, s úgy zárul le az életük, hogy minden értelmetlen volt. Tudjátok, hányszor hallottam, hogy amiért az édesapa, édesanya, amiért a szülők keményen megdolgoztak, azt a gyermek pillanatok alatt eltapsolta, elherdálta. Nem becsülte, s kifolyt a kezei közül. Amit felépítettek kínkeservesen, hogyan vált értelmetlenné a gyermekek kezében. Az emberi élet, s mindaz, amit ezen a földön tesz, egyedül Jézus Krisztusban nyer értelmet. Hadd kérdezzem meg őszintén, te mit építesz? Nem félsz, hogy mindaz, amit felépítesz, a gyermekeid, unokáid eltapsolják? S odaveszik minden fáradozás, minden értelmetlenné, hiábavalóvá válik? Gondolkodtál már az, hogy mit hagysz magad után? Mik azok a dolgok, amiket nem lehet máról-holnapra eltapsolni, hanem egy életen át megmaradhatnak? Gondolkodtál már azon, hogy milyen alapokra építed a magad életét, s mit látnak a gyermekeid? Mert milyen alapra építesz, olyan alapot teremtess meg a gyermekeidnek

is. Ha fényűző alapot vetettél, akkor fényűző módon veszítesz el mindent. Mire építesz, és mit hagysz magad után? Emlékszem, egyszer egy édesanya, akit meglátogattam, azt mondta: „*Mindent megadtam a gyermekemnek, sosem volt hiánya semmiben, s mégis semmibe néz, nem hallgat rám, nem fogad szót nekem.*” Talán ez volt a baj, hogy mindent, s nem azt, ami megalapozhatta volna az életét, ami értelmet adhatott volna az életének. Ami a szeretetet, a békességet, a tiszteletet, az odafigyelést munkálja, nem pedig a gyűjtögető, hóhányó, rendezetlen életet. Mert rendezetlen életből van elég. Nézzetek körül. Hány rendezetlen élet van a környezetekben? Talán a te életed is rendezetlen? Amikor nagy terveket szövögettél, nem ilyen életre számítottál. Lehet, hogy nem is tudod, hogy mikor siklott félre az életed, de kicsúszott a lábad alatt a talaj, zátonyra futott, aztán a rendezetlen élet közepén találtad magad. Lehet, hogy észre sem vetted a rendezetlen életedet, mert a többségének ilyen rendezetlen az élete, aztán már fel sem tűnik. Lehet, hogy nagy álmokkal indultál, hűségéről, szeretetről, megértésről, harmonikus, feledhetetlen pillanatokról álmodtál, s benne vagy nyakig a rendezetlen életben. Lehet, hogy nem mered bevallani magadnak, mert akkor szem-

besülni kell azzal, hogy az egész életed elrontott. Nem lesz népszerű, amit mondok, lehet, hogy megfedtek engem azért, amit most mondok, lehet, hogy jövő alkalommal már nem jöttök ide, de el kell mondanom, mert szeretlek benneteket annyira, hogy nem tarthatom magamban, Jézus nélkül ne csodálkozzatok, hogy ilyen az életetek. Az enyém is ilyen volt! Egy nagy csődtömeg voltam! Lehet, hogy azt mondjátok, túlzás, de csak én tudom, mi volt az életemben, mit vártam az élettől, milyen tisztátalan gondolataim, vágyaim voltak, s ezeket milyen úton-módon próbáltam meg kielégíteni. 16 évesen el kellett jutnom oda, hogy egy csőd az életem. Rendezetlen. Tele vannak felvállalhatatlan, szégyenletes dolgokkal. S úgy gondolom, ahogy nekem is, úgy neked is tele van az életed ilyen felvállalhatatlan, szégyenletes dolgokkal. S ha ezt így érzed, akkor most neked mondom a legcsodálatosabb evangéliumot: Jézus ezekért a szégyenletes, felvállalhatatlan dolgokért halt meg. Amiket szégyellsz, amiket cipelsz, s nem tudod hova letenni. Ami alatt lassan összeroskadsz, ami kilátástalanná teszi a mindennapjaidat, ami miatt rémálmok gyötörnek, ami elől menekülsz. Mindaddig rendezetlen lesz az életed – ne is próbáld Jézus nélkül rendbe tenni, mert nem fog sikerülni

–, mindaddig rendezetlen lesz, amíg nem engeded, hogy Jézus vegye kezébe a dolgokat, Ő vegye kezébe az életedet, s engedd, hogy kezdjen azzal az elrontott étellel azt, amit Ő akar. Ő ilyen elrontott életeket vár. Azzal az elrontott étellel menjünk Őhozzá, s kérjük, hogy tegye rendbe azt, amit mi elrontottunk. Ő azért jött, hogy azt a szennyes ruhát átvegye. Tisztát nem vesz át, Ő tisztát ad! Tiszta, fehér ruhát ad szennyes, bemocskolt ruha ellenébe. A szennyes, bemocskolt étellel tud mit kezdeni. Aki Őhozzá megy, annak kínálja fel a tiszta, fehér ruhát. A rendezett étetet. Ő a rendetlent teszi rendbe. A nagypénteki Jézus azért halt meg, hogy minden szégyenletes, szennyes, rendezetlen dolgot az ételleből magára vegyen, s a harmadik napon azért támadt fel, hogy a reménytelen étetet reménnyel töltse meg. Kérlek, bocsássatok meg nekem, lehet, hogy most többetekben az fogalmazódik meg, milyen ünneprontó voltam az igehirdetésemben, de oly sokszor elhallgattam dolgokat, akartam népszerű lenni emberek előtt, akartam emberek igényeit keresni, ki mit akar hallani. Annyi elpazarolt lehetőség van mögöttem, amivel nem beszéltem nektek arról a ma is élő Jézusról eleget, hogy megváltozzon az életek. Nem annak engedtem, hogy mit akar Isten mondani. Mi

az, ami az új életet munkálja, mi az, ami megtérésre, bűnbánatra, bűn felismerésre indíthat embereket és mi az, ami az új életet munkálja. Olyan mély vágyat ébresztett a szívemben Jézus Krisztus, ahogy nekem is rendeződött az étetem, úgy nektek is rendeződjön az életek Vele. Hogy megbéküljete az Istennel, hogy megváltozzon az életek, hogy engedjete meggyőzni magotokat, hogy meggyőzzön benneteket az Ő szava, hogy Ő ma is él, Ő most is él! Úgy szeretném, ha igazságban és szentségben tudnánk Őt imádni, hogy vágy ébredne a szívünkben, hogy jobban és jobban megismerhessük Őt, közelebb kerülhessünk Őhozzá. Olyan nagy vágy van a szívemben, hogy ne csak névleges keresztyének legyünk, hanem hitvalló, az Ő nevét megvalló keresztyének, akiken látszódik a krisztusi élet. Olyan nagy vágy van a szívemben, ha minél többen meghoznátok azt a komoly döntést, ami gyökeres változást hozhatna az életekben és oda-szánt Krisztus-követők lennétek. Olyan jó lenne, ha minél többen vennétek fel a küzdelmet a bűnnel szemben, tagadnátok meg az életekben a bűnt és vágnátok a tiszta étetre, amit Jézus készített el számotokra. Olyan jó lenne, ha együtt várnánk az Ő meg-

jelenését és együtt készülhetnénk az Ő színe elé. Ha minél többekben ez a vágy ott lenne.

Drága Testvérem!

Jézus Krisztus mindent elkészített, a kereszten minden el lett rendezve, az üres sír is arról árulkodik, hogy Jézus mindent elvégzett, most azon van a sor, hogy engedd magad meggyőzni, engedd, hogy Ő győzzön meg téged, érted halt meg és érted támadt fel. Érted feszítették keresztre és érted lett üres a sír! Engedd, hogy hit ébredjen a szívedben a meghalt és feltámadt Krisztus iránt. Ne a magad kovácsolt szerencsére építsd az életedet, hanem engedd, hogy a nagypénteken meghalt és harmadnap feltámadt Jézus reményteljes jövő adjon neked, amely kihat a múltadra, jelenedre, jövődre, s így nyerhessen értelmet az életed!

Ámen!